

SXEDIO.F12

14.3.1943: ΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΤΟΥ ΑΚΕΛ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΟΝΤΑΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ. ΤΟ ΑΚΕΛ ΞΕΚΑΘΑΡΙΖΕΙ ΟΤΙ ΟΙ ΚΥΠΡΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΗΝΕΣ, ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΕΘΝΟΣ ΚΑΙ ΟΤΙ ΘΕΛΟΥΝ ΤΗΝ ΕΝΩΣΗ

Ενώ στο επίκεντρο των δημοτικών εκλογών **1943**, των πρώτων εκλογών που διεξάγονταν για πρώτη φορά παό την εξέγερση του **1931**, βρισκόταν η Λευκωσία, οι δύο παρατάξεις, Δεξιά- Εκκλησία και ΑΚΕΛ με συνοδοιπόρους, δεν παραμέλησαν καθόλου και τις άλλες πόλεις και τις κωμοπόλεις.

Παντού επικρατούσε αναβρασμός και αντιπαλότητα. Το ΑΚΕΛ έπαιζε ιδιαίτερα στη Λεμεσό το μεγάλο του χαρτί με υποψήφιο δήμαρχο το Γενικό του Γραμματέα Πλουτή Σέρβα και με άλλα σημαντικά στελέχη του Κόμματος, όπως οι Σολομωνίδης, Παρτασίδης και Καρνάος.

Στην Αμμόχωστου του Συνδυασμού ηγείτο ο Αδάμ Αδάμαντος, μέλος της Κεντρικής Επιτροπής του ΑΚΕΛ με υποψηφίους δημοτικούς συμβούλους άλλα τρία μέλη της Κεντρικής Επιτροπής (Πρόδρομος Παπαβασιλείου, Κ. Ιωακείμ και Χρ. Σαββίδης).

Οι συνδυασμοί αυτοί ονομάστηκαν συνδυασμοί ΕΜΕΚΕΛ δηλαδή συνδυασμοί του Ενιαίου Μετώπου Εργαζομένου Λαού.

Στη Λάρνακα ήταν ο Κ. Σιακαλλής και στην Πάφο επικεφαλής ήταν ο Βάσος Βασιλείου της Κεντρικής Επιτροπής του Κόμματος (πατέρας του μετέπειτα προέδρου της Κύπρου Γιώργου Βασιλείου) μαζί με άλλα στελέχη.

Από την ΠΕΚ που ήταν η μόνη οργανωμένη κατάσταση που πρόσκειτο στην Εθναρχία, τους παλαιοπολιτικούς και γενικά της Δεξιάς, κινητοποιήθηκε σε συνεργασία με τους άλλους της παράταξης και προώθησε δικούς της συνδυασμούς εκεί όπου δεν κατέστη δυνατό να συνεργασθεί με άλλους της ίδιας παράταξης.

Η ΠΕΚ κινήθηκε κυρίως στις αγροτικές περιοχές όπου είχε αρχίσει να αποκτά δύναμη.

Στο Λευκόνοικο κατέβασε καθαρά δικό της συνδυασμό που ονομάστηκε μάλιστα "Συνδυασμός ΠΕΚ".

Στην Πάφο ήταν ο Χρ. Γαλατόπουλος, που είχε συνεργασθεί με την ίδια την οργάνωση ως Νομικός Σύμβουλος στο ιδρυτικό της συνέδριο.

Στην Κυθρέα σχηματίστηκε εθνικο-αγροτικός συνδυασμός, όπως και στη Μόρφου.

Στην Αμμόχωστο σχηματίστηκε αντίπαλος συνδυασμός του Αδάμ Αδάμαντος που ονομάστηκε "Ενωτική Παράταξη".

Στην Ακανθού μάλιστα τόσο μεγάλη ήταν η δύναμη των αντιακελικών ώστε ο συνδυασμός της ΠΕΚ που υπέβαλε υποψηφιότητα ανακηρύχθηκε χωρίς εκλογές.

Μεγάλο βάρος στον προεκλογικό αγώνα παγκύπρια δόθηκε με τη Δεξιά να κατηγορεί το ΑΚΕΛ και τα μέλη του ότι δεν ήσαν Έλληνες και ότι ήσαν εχθροί της Εκκλησίας. Εκπρόσωπος της Ενωτικής Παράταξης της Αμμοχώστου μιλώντας στο θέατρο Χατζηχαμπή (Νέος Κυπριακός Φύλαξ **14.3.43**) είπε:

"Ο Συνδυασμός μας, τον οποίον μετά μεγάλης προσοχής και περισκέψεως κατηρτίσαμεν και όστις ορθώς εβαπτίσθη "Ενωτική Παράταξις" εις δύο τινά αποσκοπεί. Εις την ομόνοιαν και συνεργασίαν όλων, διά την προαγωγήν της πόλεως και την προάσπισιν όλων των πολιτών ανεξαρτήτως τάξεων, αλλά συνάμα εις την συνεργασίαν, διά κάθε ενέργειαν, διά κάθε δράσιν, ήτις θα ηδύνατο να μας οδηγήσει εις τους κόλπους της φιλιτάτης Πατρίδος, ήτοι προς την εθνικήν αποκατάστασιν".

(Μεταγλώττιση)

"Ο Συνδυασμός μας, τον οποίο με μεγάλη προσοχή και περίσκεψη καταρτίσαμε και ο οποίος ορθά βαπτίσθηκε "Ενωτική Παράταξη" αποσκοπεί σε δύο πράγματα. Στην ομόνοια και συνεργασία όλων, για την

προαγωγή της πόλης και την προάσπιση όλων των πολιτών ανεξάρτητα από τάξεις, αλλά συνάμα στη συνεργασία, για κάθε ενέργεια, για κάθε δράση, η οποία θα μπορούσε να μας οδηγήσει στους κόλπους της φίλιτατης Πατρίδας, δηλαδή προς την εθνική αποκατάσταση".

Επίσης στη Λεμεσό (Ανεξάρτητος **19.3.43**) ο Γ. Κ. Ταλιαδώρος (Τέμπλαρ) έσπευσε να συναντηθεί με τον Τοποτηρητή του Αρχιεπισκοπικού Θρόνου Λεόντιο και αργότερα ανακοίνωσε ότι ο Λεόντιος του είχε δώσει την ευχή του για να καταπολεμήσει το συνδυασμό του Πλουτή Σέρβα ως εχθρού της Εκκλησίας.

Ο Λεόντιος, όμως, που πρόσβλεπε στις ψήφους του ΑΚΕΛ για να αναδειχθεί Αρχιεπίσκοπος, το αρνήθηκε αμέσως όταν ο Πλουτής Σέρβας έσπευσε να ζητήσει διευκρίνσεις τηλεγραφικώς. Ανέφερε ο Σέρβας στο τηλεγράφημά του:

"Πανιερώτατε, Ταλιαδώρος (Τέμπλαρ) κατηγορηματικώς εις προκληστικόν λόγον ψεσ εδήλωσεν ότι σας επεσκέφθη και έθεσεν ενώπιον σας την υποψηφιότητα του και του εδώσατε τας ευχάς σας διά να καταπολεμήση τον συνδυασμό μας ως εχθρόν της Εκκλησίας"

Ο Λεόντιος του απάντησε:

"Ταλιαδώρος αυτοκλήτως αναγγέλλων μοι υποψηφιότητα του προσέθεσε μόνος ότι ως εκκλησιαστικός επίτροπος ζητεί ευχάς μου ίνα καταπολεμήση συνδυασμόν σας ως εχθρόν Εκκλησίας και όχι ως τηλεγραφήτε ότι εδήλωσεν ότι εγώ είπον ανωτέρω. Αποδοκίμασα εκλογικὴν εκμετάλλευσιν Εκκλησίας, Μητρόσ πάντων πολιτών".

Στις κατηγορίες εναντίον των συνδυασμών που υποστήριζε το ΑΚΕΛ απαντούσαν τόσο ο Πλουτής Σέρβας όσο και άλλα στελέχη του Κόμματος όπως ο Ανδρέας Φάντης, της Κεντρικής Επιτροπής του Κόμματος.

Και οι δύο επαναλάμβαναν έντονα ότι ήσαν Έλληνες αλλά και ότι η επιθυμία τους και επιδίωξη της ήταν η Ένωση με την Ελλάδα.

Ο Ανδρέας Φάντης σε ομιλία του στην Εμπορική Λέσχη είπε σύμφωνα με την εφημερίδα "Ανεξάρτητος"

της **20.3.1943**:

"Είμαστε Έλληνες, γνήσια παιδιά του ελληνικού Λαού του νησιού μας. Απόδειξη τα τόσα γραφτά μας υπομνήματα, οι τόσες γραφτές μας διαμαρτυρίες στην τοπική και Κεντρική Κυβέρνηση για την ονομασία των Ελλήνων σαν Χριστιανών και των ελληνικών σχολείων σαν χριστιανικών. Απόδειξη οι διαμαρτυρίες μας για την απαγόρευση της Ελληνικής Ιστορίας στα σχολεία μας, του Εθνικού μας Ύμνου, και της εθνικής μας σημαίας. Απόδειξη η απαίτηση μας για την επαναφορά όλων αυτών ξανά στα σχολεία μας.

"Είμαστε Έλληνες. Και είμαστε περήφανοι γι' αυτό γιατί καταγόμαστε από ένα λαό, που χιλιάδες χρόνια πριν, ανέπτυξε πολιτισμό αξιοζήλευτο και ανέπτυξε την δημοκρατία σχεδόν σε μια τέλεια μορφή

Είμαστε Έλληνες και ποθούμε την Ένωση μας, με μια ελεύθερη και μεγάλη Ελλάδα, στην οποία όλοι να έχουν ίσα δικαιώματα κι ο καθένας ν' απολαμβάνει τον καρπών της εργασίας του.

Αυτή είναι η θέση μας πάνω στο εθνικό ζήτημα, κι αυτό διακηρύτουμε με θάρρος και περηφάνεια".

Αλλά και ο Πλουτής Σέρβας, χρησιμοποίησε πολλές σελίδες για να αποδείξει ότι το ΑΚΕΛ επιδίωκε την Ένωση και ότι οι Κύπριοι δεν ανήκαν σε κυπριακό Έθνος, παρά στο ελληνικό. Είπε ο Πλουτής Σέρβας (Ανεξάρτητος **16.3.43**):

"Αν είμαστε Άγγλοι, Εθνική αποκατάσταση θα σήμαινε ένωση με την Αγγλία. Αν είμαστε γάλλοι, εθνική αποκατάσταση θα σήμαινε ένωση με τη Γαλλία. Αν είμαστε ρώσσοι, εθνική αποκατάσταση θα σήμαινε ένωση με τη Ρωσία. Αν είμαστε Κύπριοι εθνική αποκατάσταση θα σήμαινε ανεξαρτησία της Κύπρου, ανεξάρτητο κυπριακό κράτος.

Είμαστε όμως Κύπριοι; Δηλαδή "Κυπριακό Έθνος"; Μπορεί τέλος πάντων να δημιουργηθεί "Κυπριακό Έθνος;".

Να τι λέει η εθνολογία για το ζήτημα του Έθνους: "Έθνος είναι μια ιστορικά εξελιγμένη

σταθερή κοινότητα γλώσσας, εδάφους, οικονομικής ζωής και ψυχολογικού σχηματισμού που εκδηλώνεται σε μια κοινότητα πολιτισμού".

Αλλά ας αναλύσουμε αυτόν τον ορισμό. Υπάρχει σύμφωνα με τον πιο πάνω ορισμό Κυπριακό Έθνος; Έχουμε όλα εκείνα τα γνωρίσματα που μπορούσαν να μας αποδείξουν ότι στην Κύπρο έχουμε ξεχωριστή Κυπριακή εθνότητα; Ας δούμε:

Πρώτα απ' όλα δεν έχουμε ξεχωριστή γλώσσα κυπριακή γλώσσα, κυπριακή γλώσσα, αλλά έχουμε Κυπριακή διάλεκτο. Σ' όλους, είναι γνωστό ότι μιλάμε Ελληνικά και μόνο ανόητοι θα μπορούσαν να ισχυριστούν ότι μιλάμε ξεχωριστή γλώσσα ή ότι μπορεί να υπάρξει διαφορά γλώσσας μεταξύ της ελληνικής γλώσσας και της Κυπριακής διαλέχτου. Αν αυτό γινόταν παραδεχτό, τότε θάπρεπε νάχουμε όχι μόνο Κυπριακή γλώσσα, αλλά και Κρητική γλώσσα και Χιώτικη και Εφτανησιώτικη γλώσσα και Ηπειρώτικη γλώσσα, ενώ όλος ο κόσμος ξέρει πως σ' όλα αυτά τα τμήματα του ελληνισμού υπάρχει μια ενιαία γλώσσα, η Ελληνική με διάφορους διαλέχτους.

Υστερα, δεν υπάρχει στην Κύπρο ξεχωριστός ψυχολογικός σχηματισμός. Εμείς οι Κύπριοι δεν πιστεύουμε σ' άλλη θρησκεία πέρα σε κείνη που πιστεύουν οι Έλληνες στην Ελλάδα. Δεν έχουμε δω στην Κύπρο άλλες ιστορικές παραδόσεις παρά τις ελληνικές ιστορικές παραδόσεις. Δεν έχουμε εμείς οι Κύπριοι άλλα ήθη και έθιμα παρά τα Ελληνικά ήθη και έθνη. Δεν υπάρχει για μας εδώ στην Κύπρο άλλος πολιτισμός, παρά ο ελληνικός πολιτισμός.

Κι' ακόμη, δεν υπάρχουν για μας εδώ στην Κύπρο ξεχωριστές οικονομικές συνθήκες ζωής από τις ελληνικές οικονομικές συνθήκες ζωής. Αν είναι κάπως διαφορετικές, αυτό ασφαλώς οφείλεται στην ξενική κυριαρχία.

Κι' ακόμη, δεν βρισκόμαστε με ις εδαφικά μακριά από την Ελλάδα, γεωγραφικά η Κύπρος μας βρίσκεται μέσα στα Ελληνικά όρια, κι' αποτελεί συνέχεια των Ελληνικών Νησιών.

Βγαίνει λοιπόν πως με τη θεωρία, δεν υπάρχει, αλλ' ούτε και μπορεί να υπάρξει, αλλ' ούτε και μπορεί να δημιουργηθεί ιδιαίτερο Κυπριακό έθνος.

Αντίθετα, σύμφωνα με την θεωρία, είμαστε στο παρλθόν, είμαστε σήμερα και θα παραμένουμε πάντοτε αναπόσπαστο τμήμα της Ελληνικής γης. Κοινά είν' όλα τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα μας με τον πληθυσμό της Ελλάδος. Κοινή είναι η γλώσσα, κοινή είναι η θρησκεία, κοινές είναι οι ιστορικές παραδόσεις, κοινά είναι τα ήθη και έθιμα κοινό είναι το έδαφος, κοινή είναι η οικονομική ζωή. Μια μόνο διαφορά υπάρχει. Εκεί στην Ελλάδα οι αδελφοί μας, ζούσαν ίσαμε τον Απρίλη του 1941 λεύτεροι, εθνικά ανεξάρτητοι, ενώ εμείς ζούμε κάτω από την αγγλική διακυβέρνηση, εθνικά κατακτημένοι.

Δεν υπάρχει λοιπόν καμιά αμφιβολία ότι είμαστε Έλληνες, σύμφωνα μ' όλους στους φυσικούς και θεωρητικούς νόμους. Και δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι για την Ελληνική Κύπρο εθνική αποκατάσταση δεν σημαίνει τίποτε άλλο, παρά ένωση με την μητέρα Ελλάδα, από την οποία μόνο λόγοι βίας μας έχουν αποσπάσει.

Βγαίνει λοιπόν πως οι κατηγοροι μας κατάντησαν καταγέλαστοι, περίγελο. Κι' από τη συκοφαντική τους εκστρατεία δυο πράγματα πηγάζουν σαν αποτέλεσμα. Πρώτα ότι μόνο ανόητοι μπορούν να δίδουν άλλη ερμηνεία στις διακηρύξεις μας για την εθνική αποκατάσταση, παρά κείνη που όλοι οι λογικοί άνθρωποι και δεύτερο ότι εμείς, αντίθετα απ' αυτούς ξαίρουμε κατά τετραγωνικό τρόπο, ν' αποδείξουμε ότι είμαστε Έλληνες και κατά συνέπεια ότι μπορούμε κατά συγκεκριμένο και μαχητικό αποτελεσματικό τρόπο να διεκδικήσουμε στην κατάλληλη στιγμή, όταν πια θα κοπάση η θύελλα του πολέμου, την εθνική μας αποκατάσταση, την ένωση μας με την πατρίδα μας, την Ελλάδα.

Είναι λοιπόν σαφές το ζήτημα.

Ας συνεχίσουν οι κατηγοροί μας. Τα νερά είναι

καθαρά, ολοκάθαρα, η γραμμή μας είναι διαυγής σαν το κρύσταλλο και μόνο ανόητοι μπορούν να πιέσουν στα δημαγωγικά τους δίχτυα.

Κανένας άλλος δεν έχει σαν και μας το δικαίωμα να υπερηφανεύεται για το λαμπρό ιστορικό μας παρελθόν, να αισθάνεται εθνική υπερηφάνεια και να νοιώθει μεγάλη συγκίνηση για την επίδραση του ελληνικού πολιτισμού στην ανθρωπότητα.

Και είναι μεγαλύτερα τα δικαιώματά μας στην εθνική περηφάνεια γιατί εμείς ανήκουμε σε κείνη ακριβώς την τάξη της Ελληνικής φυλής, στην τάξη των δουλευτάδων του χεριού και του μυαλού, στην τάξη των μαχητών και των αγωνιστών που αποτελεί τον στυλοβάτη και τον κυριώτερο μοχλό για κάθε πρόοδο.

Εν τούτοις μια μεγάλη, τεράστια διαφορά μας χωρίζει, από τους αντιπάλους μας. Από τους κακής ώρας εθνικιστές, από τους σωβινιστές από κείνους που και σήμερα ακόμη δεν εννοούν ν' αντιληφθούν τα μεγάλα πανανθρώπινα κύματα που αγκαλιάζουν ολόκληρη την ανθρωπότητα, από κείνους που δεν βλέπουν και δεν αντιλαμβάνονται το φασιστή καταχτητή πάνω στην ελληνική γη. Εκείνον, οι αντίπαλοί μας κυτούν μόνο προς το παρελθόν και κλείουν τα μάτια προς το παρόν, και σταματούν το βήμα προς το μέλλον. Θέλουν να χρησιμοποιήσουν το παρελθόν για τη συσκότιση των πραγμάτων, για την εξαπάτηση των μαζών. Δεν θέλουν να κυτάξουν την πρόοδο, δεν θέλουν να συνδέσουν το παρελθόν με το τωρινό, με την πρόοδο προς τα εμπρός.

Εμείς χαιρόμαστε με το παρελθόν και στηριζόμενοι πάνω στο παρελθόν τραβάμε προς τα εμπρός για την ανοικοδόμηση μιας νέας ζωής μέσα στην οποία θα χαίρεται η επιστήμη, θα φτερουγάει η ελεύθερη σκέψη και θα εφαρμόζονται τα ευγενικά σοσιαλιστικά κηρύγματα. Εμείς χαιρόμαστε με την κληρονομιά του παρελθόντος, λατρεύουμε τη φυλή μας κι' είμαστε περήφανοι για την φυλή μας. Μα η λατρεία μας αυτή δεν μας εμποδίζει να δούμε τις αρετές των άλλων λαών, να κυτάξουμε με προσοχή τα πειράματά τους και να τα χρησιμοποιήσουμε για την ευτυχία και

την πρόοδο της δικής μας χώρας. Συνδέουμε τις αρετές τις δικές μας με τις αρετές τις δικές τους. Εμείς πιστεύουμε στην αμοιβαία αγάπη στον αλληλοσεβασμό και την αλληλεγγύη ανάμεσα στα έθνη. χαίρεται η ψυχή μας όταν τα έθνη συναδελφώνονται και προτιμούν αντίς να αλληλοεξοντώνονται να κατευθύνουν τα μέλη τους ενάντια σε βάρβαρα συστήματα και καθεστώτα.

Ετσι τίθενται τα ζητήματα.

Τι έχουν ν' αντιτάξουν σ'αυτά οι αντίπαλοι μας";

Ο τρόπος καταρτισμού του συνδυασμού του ΑΚΕΛ στη Λεμεσό και ιδιαίτερα το γεγονός ότι ο Γενικός Γραμματέας του Κόμματος Πλουτής Σέρβας ήταν υποψήφιος για το δημαρχιακό αξίωμα στοίχισε στο ΑΚΕΛ ένα από τα σημαντικά του του μέλη, τον δικηγόρο Πέτρο Παπαϊωάννου.

Σε επιστολή του στο Γραμματέα της Επαρχιακής Επιτροπής του ΑΚΕΛ Λεμεσού Μ. Μαρκουλλή με την οποία υπέβαλλε την παραίτηση του ο Παπαϊωάννου τόνιζε (Νέος Κυπριακός Φύλαξ **9.3.1943**):

"Υστερα από πολυήμερη λεπτομερειακή επισκόπηση ενός χρόνου ενδοκομματικής εργασίας και ανάλυσης ωρισμένων στιγμιотύπων της, πήρα την απόφαση να παραιτηθώ απ'το Κόμμα, κι εξηγούμαι:

Η ιδέα της παραίτησης μου γεννήθηκε και ωρίμασε φυσιολογικά εξ αιτίας της εσκεμμένης παρασκηνιακής ανειλικρίνειας και της οπισθόβουλης βυσοδομίας που ωργιάζαν συνειδητά ενάντια στο άδολο και ανύποπτο μου πολιτικό ενδιαφέρον μέσα στους κόλπους της επαρχιακής επιτροπής, τώρα και τρεις μήνες και που ο αντιδραστικός των κραδασμός χαράζονταν παραστατικά κι αλάθευτα στο διαισθητικό πεδίο του υποσυνειδήτου μου.

Η ίδια τακτική των παρασκηνιακών μεθοδικών ελιγμών εφαρμόστηκε και ενάντια σ' άλλο μέλος ή μέλημα επί του παρόντος αυτό δεν ενδιαφέρει. Για την ώρα προέχει ο τρόπος καταρτισμού του Ακελικού συνδυασμού που θ' αποτελεί παντοτεινά το ανηθικώτερο παράδειγμα αυταρχικής ενέργειας

εξυπηρετικής ενός ατομικού συμφέροντος, στα χρονικά των πολιτικών κομμάτων της Κύπρου.

Υποβάλλω την παραίτηση μου απ'το κόμμα σαν ελάχιστο δείγμα διαμαρτυρίας ενάντια στη μοιραία κι' αυθαίρετη απόφαση της Κεντρικής Επιτροπής που προκαθάρισε σχεδόν αυτούσιο τον ακελικό συνδυασμό, ενώ θ'άπρεπε δικαιωματικά και δημοκρατικά οι μελλοντικοί υποψήφιοι να υποδεχτούν απ' τις Γενικές Συνελεύσεις των αντιστοίχων Οργανώσεων, όπου ο καθένας ανήκει. Αλλά το ακόμα βασικότερο σφάλμα της Κεντρικής Επιτροπής είτανε η τριμοιραία απόφαση της όπως ο Γενικός Γραμματέας του Κόμματος ηγηθεί του Ακελικού συνδυασμού στις δημοτικές εκλογές".

Στη συνέχεια ο Παπαϊωάννου αφού ανέφερε ότι ο Πλουτής Σέρβας ως Γενικός Γραμματέας του Κόμματος είχε μεγάλο όγκο εργασίας να κάμνει παρά να είναι δήμαρχος, πρόσθετε:

"Εξ αιτίας του Κομματικού ιεραρχικού του αξιώματος και των πράγματι καταθλιπτικών του καθηκόντων φέρει απάνω του ακέραια την βαρεία ευθύνη της κομματικής εσοδείας απέναντι του Κόμματος κα του Παγκυπρίου

Πως μπορεί να εξηγηθεί η προκλητική ταπεινοφροσύνη του Γενικού Γραμματέα να κατεβεί απ' τα ύψη της αυτής Κομματικής του θέσης στο χαμηλό επίπεδο να διεκδικήσει το τρίχρονο υπαλληλικό αξίωμα του δημάρχου που τα καλοπληρωμένα καθήκοντα του προδιαγράφονται με ακρίβεια μαθηματική απ'τους Νόμους περί Δημοτικών Συμβουλίων **1030- (No.2) 1942** και που ως γνωστόν κλείουνε ερμητικά κάθε χαραματιά για κάθε είδους πρωτοβουλία;

Οποια και νάναι τα γενεσιουργός αίτια της ατυχέστατης ηγεσίας του Γενικού Γραμματέα- κι αν ακόμα θριαμβεύσει το κόμμα στην εκλογική διαπάλη κι εκλογική νίκη αποδοθεί σε ηγετικές ικανότητες- έχουνε μεταβάλει το κόμμα αναπότρεπτα σε προσωπικό και τώχουνε σφραγίσει ανέκκλητα με την σφραγίδα του θανάτου".

